

ning for det ærede Medlem til, som Medlem af Udvalget, at søge at forhindre, at dette Skete. Smidlertid vil jeg tro, at dette med Forslagets Forværelse ikke er saa stærkt ment som det er sagt; det er rimeligvis en Sætning, der er løben ind i Hurtigheden uden at den er tilstrækkelig overvejet. Da det ærede Medlem talte i Gaar om Forslaget, brugte han i det hele taget Udtrykt, der gik i den modsatte Retning, idet han sagde, at Regeringsforslaet var nu blevet forbedret, og han talte ikke om disse Forværelser. Den Maade at stille sig paa til et Lovforslaags Behandling har, om den end ikke teoretisk set er uangribelig, dog den Fordel, at de Medlemmer, der stille sig saaledes til en Sag, ikke lægge Forslagene Hindringer i Vejen, og heller ikke spille Tingets Tid med at stille Forslag op, som ingen Betydning have. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kredss (Det. Hanten) har en ganske anden Maade at tage Tingene paa, skønt han jo i mange Retninger staar det ærede 5te Medlem for 7de Kredss meget nær; hans Fremgangsmaade er meget forskellig fra den første; han har tværtimod en udbræget Trang til at ændre og forbedre paa alt, hvad der foreligger. Det er jo i og for sig en meget prisværdig Bestræbelse, men jeg nægter ikke, at det forekommer mig nok, at undertiden staar Resultatet af disse Bestræbelser ikke i noget passende Forhold til den Tid, det tager at drøfte disse Endringsforslag her i Tinget. Af de Forslag, som det ærede Medlem har tilstillet op, er der jo adskillige, om hvilke der baade i Gaar og i Dag er blevet sagt, baade af Udvalgets ærede Ordfører og af den højtærede Minister, at de kunne antages, og enkelte af dem ere maaste endogsaa en virkelig Forbedring; men jeg beklager, at det ærede Medlem ikke er i Stand til at sigte sine egne Forslag, saa han kunde udstille dem deraf, som ikke alene ikke vilde være en Forbedring af Forslaget, men som, hvis de vedtoges, nødvendigvis maatte medføre det Resultat, at hele Forslaget saldt hørt med det samme. Jeg sigter herved til Endringsforslaget under Nr. 1 og særlig til Endringsforslaget under Nr. 11. Jeg veed ikke, om jeg tør forudsætte, at det ærede Medlem skulde være saa ube kendt med de faktisk foreliggende Forhold og Tilstande for Øjeblikket, at han kunde nære den Tro, at en Øllov kunde gaa igennem i den tilbageværende Del af denne Samling med disse Endringsforslag. Jeg veed ikke, om han staar paa det Standpunkt; men gør han det, saa tror jeg, at jeg tør forudsætte, at han er det eneste Medlem af Riksdagen, som ikke har bedre Indsigt i Sagerne. Jeg

tror, at alle andre ere klare over, at Vedtagelsen af disse Endringsforslag er det samme som at give dette Forslag Gift og bringe det ud af Verden, og bringes det ud af Verden, saa vil der ogsaa, som alle andre ærede Medlemmer vide, falde adskilligt andet med det samme. Jeg antager derfor, at det, som den ærede Ordfører og den ærede Minister sagde, vil være unyttigt og overflødig at indlade sig paa videre Drøftelse deraf; det vil ikke finde Tilslutning her i Tinget. — Hvad i øvrigt angaar det ærede Medlems lange, agitatoriske Foredrag, saa skal jeg kun sige dertil, at jeg finder det meget rimeligt, naar han siger, at han taler ikke for at gøre Indtryk paa denne Forsamling, thi han forudsætter ikke, at de Tanker, han udtaler, ville finde Tilslutning her i Tinget, men at han kun taler for at tilfredsstille sin egen Samvittighed, og det kan være lige saa rimeligt, at hans Ord ikke blive mønede paa ærede Medlemmer her, men paa en Kredss, der ligger udenfor denne Sal. Det er jo ikke saa ualmindeligt, at der tales, ikke saa meget til de Medlemmer, der sidde her, som ud over dem til Befolkningen, og i og for sig er det ikke saa meget dertil at sige. Men det forekommer mig, at naar det ærede Medlem mente, at hans Ord muligvis der kunde finde den Tilslutning, som de ikke finde her i Salen, saa burde han bestræbe sig for at fremkomme med Ord og Betragtninger, som ikke tidligere have været saa benyttede, saa gennembrudte baade i Forhandlingen og Pressen; thi naar hans Bemærkninger have den Karakter kun at være Gentagelser af, hvad der har været udførlig drøftet i Vinter, saa antager jeg ikke, at de ville kunne gøre stort Indtryk; det Indtryk, den Slags Ord og Talemaader kan gøre, er vist ajort tilstrækkeligt i Forvejen. Det ærede Medlem gør saaledes ældende, at hvad der er fremkommet i denne Vinter, har i det mindste godtgjort den ene Ting, at Ølstaten vil være en blodig Uretfærdighed, og at en Nedsættelse af Sukkerskatten — jeg er nødt til at nævne den i Forbindelse hermed, da dette Ømne jo er kommet frem i disse Dage og staar i Forbindelse med Ølstaten — vil være en Foranstaltning, som ikke paa nogen Maade staar i Forhold dertil, idet Sukkerskatten er en fortreffelig Stat og Ølstaten en slet Stat. Naar han betragter det som godtgjort, saa maa jeg sige til det ærede Medlem, at det er ikke mig bekendt, at der foreligger noget som helst, der godt er det. Der foreligger ganske vist en Række Paastande i den Retning, Paastande, som ere gentagne meget hyppigt, men